

Vedkommende minister kan dog efter den foreslåede regel bestemme, at anden myndighed end den, der i øvrigt har afgørelsen af sagen, træffer bestemmelse om partsøffentlighed. Spørgsmålet om, i hvilket omfang dette bør ske, må bero på de erfaringer, der indvindes ved lovens administration. På forhånd er det dog nærliggende at antage, at det på en del områder, hvor sager afgøres af centrale myndigheder efter indhentet udtalelse fra lokale myndigheder, vil vise sig forsvarligt og praktisk at bemyndige til de sidstnævnte myndigheder at træffe afgørelse om partsøffentlighed under sagernes behandling.

Det bemærkes, at § 9 alene angår spørgsmålet om, hvilken myndighed der træffer afgørelse om partsøffentlighed. Selv om denne afgørelse påhviler en central myndighed, er der intet til hinder for, at der — efter denne myndigheds bestemmelse — gives parten adgang til at gennemse dokumenterne hos en lokal myndighed.

En myndigheds afgørelse om partsøffentlighed vil kunne påklages til vedkommende overordnede forvaltningsmyndighed samt indbringes for domstolene efter den almindelige regel i grundlovens § 63 om domstolskontrol med forvaltningens afgørelser.

Til § 10.

Efter denne bestemmelse kan den, der er part i en sag, som er til behandling i den offentlige forvaltning, på ethvert tidspunkt af behandlingen forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil han har afgivet en udtalelse.

Bestemmelsen har som anført i de indledende, almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 8 en vis sammenhæng med reglerne om partsøffentlighed. Det er af væsentlig betydning for værdien af reglerne om partsøffentlighed, at parten efter at have gjort sig bekendt med dokumenterne kan forlange afgørelsen udsat, indtil han har fremført de nye oplysninger eller synspunkter, som kendskab til sagens dokumenter måtte give ham anledning til.

Den foreslåede bestemmelse har imidlertid en videregående karakter. Den omfatter også parter, der ikke har gjort brug af reglerne om partsøffentlighed. En part kan — uden at have gjort sig bekendt med sagens dokumenter — have anledning til f. eks. at supplere tidligere indgivet andragende eller klage med nye oplysninger og således have en væsentlig interesse i, at sagens afgørelse udsættes, indtil han har fremført de pågældende oplysninger.

Myndigheden kan efter stk. 2 fastsætte en frist for afgivelsen af den pågældende udtalelse og kan efter stk. 3 afslå begæringen om udsættelse, hvis

denne ville medføre overskridelse af en lovbestemt frist, eller hvis partens interesse i udsættelse findes at burde vige for væsentlige, modstående hensyn til offentlige eller private interesser. Der henvises herved til bemærkningerne til § 8, stk. 2.

Til § 11.

Denne bestemmelse, der svarer til kommissionsudkastets § 7 og § 10, stk. 5, bygger på det synspunkt, at der med hensyn til partsøffentlighed inden for strafferetsplejen og i sager om ansættelse og forfremmelse i det offentliges tjeneste gør sig sådanne særlige hensyn gældende, at spørgsmålet ikke er egnet til regulering i den foreslåede almindelige lov.

Udtrykket „sager inden for strafferetsplejen“ omfatter alle sager vedrørende gennemførelse af strafferetlige retsfølger, herunder også de straffesager, der efter særlig hjemmel behandles af andre administrative myndigheder end politi og anklagemyndighed.

Til § 12.

Til stk. 2 og 3. Det er i overensstemmelse med kommissionens forslag fundet rigtigst, at dokumenter, der er udstedt før lovens ikrafttræden, fortsat alene er undergivet offentlighed efter reglerne i loven af 2. februar 1866.

Til stk. 4. Denne bestemmelse svarer til kommissionsudkastets § 10, stk. 4, men tilsikrer partsøffentlighed i videre omfang.

Efter den nævnte bestemmelse i kommissionsudkastet skulle „bestemmelser i andre love vedrørende adgang til at blive bekendt med dokumenter hos den offentlige forvaltning opretholdes“. Denne bestemmelse ville formentlig indebære, at de almindelige regler om partsøffentlighed ikke kunne finde anvendelse på områder, hvor specielle lovregler hjemlede en snævrere adgang til partsøffentlighed.

Efter § 12, stk. 4, i det foreliggende lovforslag finder dettes regler om partsøffentlighed anvendelse også på disse sidstnævnte områder. Specielle lovregler om partsøffentlighed får kun betydning ved siden af den foreslåede lov, for så vidt de hjemler en videregående partsøffentlighed end lovforslagets regler; sådanne bestemmelser foreslås opretholdt.

I § 12, stk. 4, foreslås endvidere en bestemmelse, hvorefter specielle lovregler, der i videre omfang end hjemlet i § 10 giver parter adgang til at fremkomme med udtalelser inden en sags afgørelse, opretholdes. En tilsvarende regel indeholdes ikke i kommissionsudkastet.

I overensstemmelse med kommissionens indstilling er det fundet rigtigst ikke ved den her foreslåede almindelige lov at ophæve de særlige undtagelses-